

67 มศว

28 เมษายน วันมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข่าวจากหนังสือพิมพ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000

ภายใน 15666 โทรศัพท์/โทรสาร 02-259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับประจำวันที 30 เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2560 หน้า 12

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

“ศิลปกรรม มศว” เพิ่มทุนทางวัฒนธรรม ชู “นาฏศิลป์สนองไทยแลนด์ 4.0”

“...เลิกเสียที่ การเรียนวิชาใดแล้วเรียนกันเพียงแค่นั้น
ชั้นเรียน ฝึกลงมือปฏิบัติในห้องเรียน เก็บคะแนนแล้วจบลง
เพียงแค่นั้น หรือเขียนงานวิจัยแล้ววางไว้บนหิ้งอยู่ในห้องสมุด
ไม่มีใครกล้าไปหยิบมาอ่าน เพราะสูงส่งเกินไป ประชาชน
สังคมนำมาใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้ สถาบันการศึกษาทุกแห่ง
ต้องตระหนักถึงความรู้ของตัวเองให้มาก ทำอย่างไรจะช่วย
ประเทศไทยได้ เพื่อผลักดันให้ประเทศก้าวเข้าสู่ศูนย์กลาง
ไทยแลนด์ 4.0”

ต่อคำที่ “ลุงตุ้”...พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี
พูดบ่อยครั้ง เป็นเหตุให้รั้วอุดมศึกษาเริ่มตระหนัก
และนำไปสู่การปรับการเรียนการสอน เช่นเดียวกับ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ หรือ มศว ที่ปรับการเรียน การสอนโดยไม่นับเพียง
แค่นั้นในห้องเรียน หรือยึดตำราเพียงอย่างเดียว แต่เน้นให้
นิสิตคิดสร้างสรรค์ และเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาประเทศ

เห็นได้ชัดจากการเรียนวิชา หลักการสร้างงานนาฏศิลป์ไทยเบื้องต้น
ที่นิสิตสาขา นาฏศิลป์ ชั้นปีที่ 2 ทุกคนต้องเรียน ซึ่งมี

ผศ.ดร.ระวีวรรณ วรรณวิไชย

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ มศว เป็นผู้สอนด้วยตัวเอง ได้กำหนดให้นิสิตทุกคนต้องสร้างสรรค์ผลงาน
โดยนำแรงบันดาลใจที่พบเห็นจากภูมิปัญญาท้องถิ่นต่างๆ นำไปสู่อารมณ์
สันทัด และรังสรรค์เป็นงานการแสดงขึ้นมา

และยังไม่จบลงเพียงแค่นั้นแต่ต้องนำออกสู่สายตาสาธารณชน
เพื่อให้ผู้คนและสังคมได้สัมผัสชิมชั้บเรื่องราวดีๆ จนทำให้ผู้ที่
ได้ชมการแสดงอยากจะไปท่องเที่ยวหรือติดตาม และเมื่อไม่นานมานี้
นี่องุ่นนิสิตได้นำผลงานการแสดงที่ได้แรงบันดาลใจจากทั่วประเทศมาจัด
โชว์ ภายใต้หัวข้อ “ลัดเลาะเมืองไทยสัมผัสกลิ่นอายวัฒนธรรม” ณ
ลานกิจกรรมห้างพาราไดซ์พาร์ค

หลังเต็มอิมกับการแสดงของน้องๆ แล้ว “นิสิตา” ต้องขอเปิดพื้นที่ให้
นำผลงานมาอวดเริ่มจากหมู่หมาด

เข้ม“พอร์ช”...วรพลศรี-
 ทัตะ ในฐานะ ประธานโครงการ
 ฝายนิสิต ประเดิมเล่า
 เรื่องว่า “ก่อนทำงานต้องวาง
 แผน วางระบบงาน แบ่งหน้าที่
 เป็นฝายให้ชัดเจน มีการศึกษา
 ค้นหาข้อมูล ทั้งประเพณี วิถีชีวิต
 โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยว
 ต่างๆ และนำเสนอรูปแบบการ
 แสดงที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว
 ให้สนใจอยากไปท่องเที่ยว
 ในสถานที่ต่างๆ หลังได้ชมการแสดง
 ของเรา จากนั้นจึงเริ่มศึกษางค์
 ประกอบต่างๆ ตั้งแต่ท่ารำ ที่ต้อง
 ศึกษาให้เห็นที่มาที่ไป เพื่อสื่อให้
 คนดูได้เรียนรู้ จากนั้นมาถึงเรื่อง
 เครื่องแต่งกาย ซึ่งต้องศึกษาทั้ง
 อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยไม่ลอก

เลียนแบบแต่นำมาพัฒนาให้เกิดงานใหม่
 โดยผ่านกระบวนการคิดสร้างสรรค์”

“แอน”...ธนพร โชคชัย-
 ป้อมมาพร เพื่อน

ร่วมรุ่นรับช่วงสานต่อว่า “ผลงานการ
 แสดงชุดแรกเป็นชุด บุญกระชุป ซึ่ง
 บอกเล่าเรื่องราวของชาวบ้านใน
 อ.หนองบัวแดง จ.ชัยภูมิ ที่มีการทำ
 ฐูปเป็นอาชีพเลยคิดชุดการแสดง

บุญกระชุปเพื่อต่อยอดให้
 ชาวบ้านมีรายได้เพิ่มขึ้น
 ใช้เวลาทำงานเป็นกลุ่ม 2-
 3 เดือน โดยใช้หนี้จากปี
 1-3 มาเป็นนักแสดง ส่วนปี 2
 เป็นผู้วางแผนการทำงานออกแบบ
 และกำกับการแสดง สิ่งที่
 เราคาดหวังคือการแสดง
 ที่พวกเราสร้างสรรค์
 ขึ้นมาจะสามารถ
 ส่งเสริมการท่องเที่ยว

เที่ยว ในงานประ-
 เเพณีบุญกระชุป
 ในวันออกพรรษา
 เพื่อช่วยส่งเสริม
 การท่องเที่ยวของ จ.ชัยภูมิ”

ตามมาด้วย “โต”...นัฐกานต์
 ลีลาสกุลนันท์ หนุ่มหน้าหยกบอกว่า
 “การแสดงชุดย่านดา โอิ๊ะ ซึ่งเป็นพันธุ์
 ไม้เถาเลื้อยของ จ.นราธิวาส ที่มี

ลักษณะเด่นคือการผลัด
 ใบ การเปลี่ยนสีใบ
 โดยมีลักษณะสีของ
 ใบที่แตกต่างกัน คือ
 สีเขียว สีน้ำตาลสีทอง
 สีเงิน แต่ละสีของ

ย่านดาโอ๊ะ เราเอามาตีความว่า สีเขียว คือการเจริญเติบโต สีน้ำเงิน คือความเหนียวแน่นของแผ่นดินสีทอง คือความสว่างงามของพระอาทิตย์ สีเงิน คือความสงบของพระจันทร์ และนำเสนอในรูปแบบของนาฏศิลป์ไทยประยุกต์ ที่มีความงดงามอลังการชุดหนึ่ง”

“ชมพู”...อรพิน ทดลา เล่าว่า “ผลงานต่อมาเป็นชุด “บุญข้าวพันก้อน” ซึ่งเป็นประเพณีหนึ่งในงานบุญผะเหวด (พระเวส) ของภาคอีสานที่ชาวบ้านร่วมกันนำข้าวมาป้อนเป็นก้อนเล็กๆ จำนวนพันก้อน ตามจำนวนคาถา 13 กัณฑ์ของการเทศน์มหาชาติ ป้อนและเสียบกับก้านไม้ แล้วจะนำมาป้อนรวมกันเป็นต้นข้าวพุ่มใหญ่ เพื่อนำไปถวายวัด ถือเป็นสิ่งบูชาพระคาถาในการเทศน์มหาชาติ ซึ่งพวกเราทุ่มเทสุดฝีมือก่อนนำมาจัดการแสดงที่ลานกิจกรรมห้างพาราไดซ์พาร์คและหวังจะทำให้

คนไทยรู้จักงานบุญที่มากด้วยศรัทธาต่อพระพุทธศาสนา”

ปิดท้ายด้วย “ไอซ์” ...ณัฐกรณ์ อัจองค์ กับผลงานสร้างสรรค์ชุด “กระซิบรักเมืองน่าน” ไอซ์บอก

ว่า “ได้แรงบันดาลใจจากภาพจิตรกรรมฝาผนังกระซิบรักบันลือโลก ที่วัดภูมินทร์ จ.น่าน ที่นำเสนอการเกี่ยวพาราสีของหนุ่มสาวชาวน่าน ที่หยอกล้อกับคนรักอย่างสุภาพ มีจุดเด่นคือ การกระซิบรักจนมีบันทึกลงเป็นภาพความทรงจำให้บุคคลได้เห็น พวกเราตั้งใจทำผลงานชุดนี้ออกมาให้สมบูรณ์แบบที่สุด เพื่อเพิ่มต้นทุนทางวัฒนธรรมที่จะส่งผลกระทบต่อ การส่งเสริมการท่องเที่ยว และภาพลักษณ์ที่ดีของชาติ ชักชวนให้นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติสนใจอยากมาท่องเที่ยวในเมืองไทยภูมิใจที่ได้ช่วยกันสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้นาฏศิลป์ไทยเป็นฐานในการพัฒนาประเทศ เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่การเป็นไทยแลนด์ 4.0”

เห็นฝีมือลายมือและความสามารถของน้องๆแล้ว “นิสิตา” ว่าเป็นการใช้ความรู้ ความสามารถมารังสรรค์ผลงานได้อย่างยอดเยี่ยม นับเป็นการเพิ่มทุนทางวัฒนธรรมที่จะช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยได้เป็นอย่างดี

นี่ถ้า “ลุงตุ๋” ได้มีโอกาสชมผลงานเชื่อว่าต้องยกนิ้วให้แน่นอน!!!

นิสิตา/รายงาน